

ex caritate i sacra scriptura exprimit. nā cūz
mandat q̄ deū ex toto corde diligam⁹: dat
itelligi q̄ deū sup oīa debem⁹ diligere. cū āt
mādat q̄ aliq̄s diligit. primū sicut seipsū
p̄fertur dilectio sui ip̄h⁹ dilectiōi p̄rimi. sicut
etiā cū mandaf. i. Job. 3. q̄ debem⁹ p̄ srib⁹
aiam ponē. i. vitā corpālē: dat itelligi q̄ pri
mum plus debemus diligē q̄ corp⁹. ppuz
sicut etiā cū mandaf ad Gal. vlt. q̄ maxime
opremur bonū ad domesticos fidei. i. ad
Abimot. 5. vitupaf q̄ nō hz curā suoz et
maxie domesticoz: datur itelligi q̄ int̄ pri
mos meliores et magis ppinqs magis obe
m⁹ diligere. Ad tertiū dō q̄ ex hoc ipso
q̄ d̄r: diliges proximū tuū: dat consequen
ter itelligi q̄ illi q̄ sūt magis p̄rimi sunt ma
gis diligendi.

Quoniam deinde
randū ē de dono sapientie
q̄ d̄r r̄ndet caritati. Et p̄ de
ipsa sapia. 2. de vitio oppo
sito. Circa primū q̄runt
sex. 1. p̄ q̄ sapia debeat numerari int̄ dona
spūs sci. 2. i q̄ sit sicut in subiecto. 3. vtrū
sapia sit speculatiua t̄m ut etiā practica. 4.
vtrū sapia q̄ ē donū possit eē cū pctō morta
li. 5. vtrū sit i oib⁹ h̄ntibus grām gratū faci
entē. 6. q̄ beatitudo ei r̄ndeat.

Ad primū sic proce
ditur. Videtur q̄ sapiētia nō debeat iter do
na spūs sci cōputari. Dona. n. sūt p̄fectiora v̄
rutib⁹ ut s̄ dictū ē. s. h̄t se hz solū ad bonū
vnde Aug⁹ dic̄ i li. de li. arbitrio. q̄ null⁹
v̄rutib⁹ male v̄ritur. ḡ in lto magis dōa spūs
sci se h̄nt solū ad bonū. s. sapia se hz etiaz ad
malū: d̄r. n. Jaco. 3. Quedā sapia ē trēa ani
malis diabolica. ḡ sapia nō d̄z poni int̄ dona
spūs sci. **S.** Sic Aug⁹ dic̄ i 3. de trini. sapi
entia ē dīnaz rex cognitio. s. cognitio dina
rū rerū quā hō p̄t p̄ sua nālia habē pertiet
ad sapiētiā q̄ ē h̄t intellectualis. cognitō. n.
dīnoz supnālis p̄tinet ad fidē q̄ ē v̄tus theo
logica ut ex s̄ dictis p̄z. ḡ sapiētia magis de
beret dici v̄tus q̄ donū. **S.** Job. 28. d̄r. Ec
ce timor d̄ni ipsa ē sapia. et recedē a malo i
telligētia. vbi fm̄ l̄ram septuaginta iterp̄tuz
q̄ v̄ritur Aug⁹ h̄etur. Ecce pietas ipsa ē sapia
s. tā tior q̄ pietas ponitur dona spūs sci. ḡ
sapia nō d̄z numerari inter dona spūs sci q̄ā

donū ab alijs distinctū. **S.** 3. ē q̄d̄ Isa. xi.
d̄r. Requiescet sup eū spūs d̄ni: spūs sapie z
itellec⁹. **R.** dicēdū q̄ fm̄ p̄hm i p̄ncipio
metaph. ad sapiētiē p̄tinet cōsiderare cau
sam altissimā p̄ quaz certissime de alijs iudi
catur et fm̄ quā oīa ordinari ōz. Causa autē
altissima duplicit̄ accipi p̄t: uel simpliciter
uel i aliq̄ genere. Ille ḡ cognoscat cāz a: t̄f
sūnā in aliq̄ genē et p̄ ea p̄t de oib⁹ q̄ sunt il
lius generis iudicare et ordinare: d̄r eē sapi
ens in illo genere: ut i medicina uel archite
ctura: fm̄ illud. i. ad Cor. 3. Ut sapiēs archi
tectus fundamētū posuit. Ille āt q̄ cognoscat
cāz altissimā simpliciter q̄ ē d̄r. dicit sapiēs
simpliciter i q̄tū p̄ regulas dīnas oīa p̄t iudi
care z ordinare. huiusmodi āt iudiciū conse
quitur hō p̄ spūs sc̄i: fm̄ illud. i. ad Cor. 2.
Spiritalis iudicat oīa: q̄ sicut ibidē dicit
spūs oīa scrutaf etiā p̄funda dei. v̄n̄ manife
stū ē q̄ sapia ē donū spūs sci. **A.** Ad primū
ḡ d̄r q̄ bonū d̄r duplicit̄. vno mō q̄ ē vere
bonū z simplicit̄ p̄fectū. alio mō d̄r aliqd̄ eē
bonū fm̄ quandā similitudinē q̄ ē i malicia p̄
fectuz. sicut d̄r bon⁹ latro uel p̄fectus latro:
ut p̄z per p̄hm i 5. metaph. z sicut circa ea q̄
sunt vera bona inuenit aliq̄ altissima cā q̄ ē
sūmū bonuz q̄ ē vltimus finis: p̄ cuius co
gnitionē d̄r hō vere sapiēs. ita ē i malis ē i
uenire aliqd̄ ad q̄d̄ alia refertur sicut ad v̄
timū finē: p̄ cui⁹ cognitionē hō d̄r eē sapiēs
ad male agendū: fm̄ illud Jere. 4. Sapi
tes sūt ut faciāt mala: bñ āt facere nescierūt
Quicūq̄ āt auertit a fine debito necesse est
q̄ aliq̄e finē idebitū sibi p̄stituat: q̄ omne
agēs agit pp̄ finē. vnde si p̄stituat sibi finē
i bonis extioribus terrenis: vocaf sapia trēa
si āt in bonis corpālib⁹: vocaf sapia aīalis. si
āt i aliq̄ excellentia: vocaf sapia diabolica. p̄
pter imitationē supbie diaboli. de q̄ d̄r Job
41. Ipse ē rex sup oēs filios supbie. **A.** Ad se
cundū d̄r q̄ sapia q̄ ponit donum spiritus
sci differt ab ea q̄ ponit h̄tus intellectualis
acq̄sita. nā illa acq̄rit studio hūano. h̄ autē
ē de sursum descendēs: ut d̄r Jaco. 3. sicut et
differt a fide. nā fides assentit v̄ritati dīne s. s.
seipsā. s. iudiciū q̄ ē fm̄ veritatē dīnā p̄tinet
ad donū sapie. z iō donū sapie p̄suppōit si
dem: q̄ vnusq̄sq̄ bñ iudicat q̄ cognoscat: ut
d̄r i p̄ ethicoz. **A.** Ad tertiū d̄r q̄ sicut pietas
q̄ p̄tinet ad cultū dei ē manifestatiua fidei i
q̄stum per cultum dei. p̄testamur fidem. ita

etiā pietas manifestat sapiam. ⁊ pp̄t̄ B̄ of q̄ pietas ē sapiā. ⁊ eadē rōne timor. p̄ B̄. n. ostē dicitur q̄ hō h̄z rectū iudiciū d̄ diuinis q̄ deū timet ⁊ colit.

Ad secunduz sic pro

cedit. **U**ides q̄ sapiā nō sit in intellectu sic i subiecto. **D**ic. n. Aug' i li' de grā noui testa menti q̄ sapiā ē caritas dei. sed caritas est sicut in subiecto i uoluntate n̄ i intellectu: ut s̄ habitū ē. q̄ sapiā nō ē i intellectu sicut i subiecto. **P̄. Eccl. 6. d̄r.** Sapientia doctrine scōz nomē ei' ē. dicitur. n. sapiā q̄i sapiā sci entia: qd̄ v̄r ad affectū p̄tinere ad quē p̄tinet expiri spūales dilectiones siue dulcedines. q̄ sapiā non ē in intellectu sed magi i affectu.

P̄. Potētia intellectiua sufficient̄ pficit̄ p̄ donū intellectus. s̄ ad id qd̄ pōt fieri p̄ vnuz sup̄fluum ē plura ponē. q̄ non ē i intellectu.

S̄z ē qd̄ Greg' dicit̄ in 2° moral. q̄ sapiā d̄riat̄ stultitie. s̄ stultitia est i intellectu. q̄ ⁊ sapientia.

R̄ dicendū q̄ sicut s̄ dictū ē: sapiētia iporat̄ quādā rectitudinē iudicij s̄z rōnes dīnas. rectitudo at̄ iudicij pōt contin gere dupliciē. vno mō fm̄ p̄fectu vsqz rōnis. alio mō pp̄t̄ cōnālitate quādā ad ea de q̄ b' iā ē iudicādū. sicut de his q̄ ad castitatez p̄tinet̄ p̄ rōnis iquisitionē recte iudicat ille q̄ vidit̄ sciam̄ moralē. s̄z p̄ quādā cōnālitate ad ipsā recte iudicat de eis ille q̄ h̄z habitū castitatis. sicut q̄ circa res dīnas ex rāōnis iquisitione rectū iudiciū h̄re p̄tinet ad sapiētia que ē v̄tus intellectualis. s̄z rectū iudiciū h̄re de eis scōz q̄ndā cōnālitate ad ipsas p̄tinet ad sapiam̄ s̄z q̄ donū ē spūs sci. sicut d̄yo' dicit̄ i 2°. ca. de diui. no. q̄ ieroben' est p̄fectus i dīnis nō solū discēs. s̄z ⁊ paties̄ diuina. huiusmōi at̄ cōpassio siue cōnaturalitas ad res dīnas sit p̄ caritatez q̄ qdem vnit nos deo: s̄z illud. i. ad Cor. 6. Qui adberet deo vn' spūs ē. sic q̄ sapiā q̄ ē donū cāz qd̄ ē h̄z i uoluntate. s̄ caritatez s̄z essentiā h̄z i intellectu cui' act' ē recte iudicare: ut s̄ habituz ē.

Ad primū q̄ d̄ q̄ Aug' loquit̄ d̄ sapiā q̄tū ad suā cāz ex q̄ etiā sumit̄ nomē sapiē fm̄ q̄ sapore quēdā iporat̄. Un̄ p̄z r̄n̄sio ad scōz. si t̄n̄ iste sit intellectus isti' auctoritatis qd̄ nō v̄r: qz talis expositio nō cōuenit nisi secundū nomē qd̄ h̄z sapiā in latina lingua. in greco at̄ non cōpetit ⁊ forte nec i alijs linguis vn̄ poti' v̄r nomē sapiē ibi accipi p̄ eius sa

ma q̄ a cūctis cōmendat. **Ad tertiū dicit̄. d̄uz q̄ intellectus h̄z duos act'. s. p̄cipe ⁊ iudicare ad quū primū ordinat̄ donū intellect'. ad secundū at̄ fm̄ rōnes dīnas donū sapiētie s̄z scōm rōnes hūanas donū scientie.**

Ad tertiuz sic proce

ditur. **U**ides q̄ sapiā nō sit practica s̄z speculatiua tm̄. **D**onū. n. sapiē ē excellenti' q̄ sapiētia fm̄ q̄ ē intellectualis virtus. s̄z sapiā s̄z q̄ ē intellectualis v̄r' ē speculatiua tm̄. q̄ multo magis sapiā q̄ ē donū ē speculatiua ⁊ nō practica. **P̄. Practic' intellect' ē circa opabilia q̄ sūt cōtingentia. s̄z sapiā ē circa dīna q̄ sūt et̄na ⁊ necessaria. q̄ sapiā n̄ pōt eē practica.** **R̄. Greg' dicit̄ i 6° moral. q̄ i cōtēplatione p̄ncipiū qd̄ deus ē q̄rif. i. opatiōe at̄ sub graui necessitatē fasce laborat. s̄z ad sapiam̄ p̄tinet diuinorū visio ad quā nō p̄tinet sub aliq̄ fasce laborare: qz ut d̄r Sap. 8. Nō hēt amaritudinē cōuersatio ei'. nec redū cōict' illi'. q̄ sapiā ē cōtēplatiua tm̄. nō at̄ practica siue actiua.**

S̄z ē qd̄ d̄r ad Col. 4. In sapiētia ambulat̄ ad eos q̄ foris sūt. B̄ at̄ p̄tinet ad actionē. q̄ sapiā nō ē solū speculatiua sed et̄ practica.

R̄ dicit̄ q̄ sicut Aug' dicit̄ i 12° de trini. sup̄ior ps rōnis sapiē deputat̄. in ferioz at̄ sciētie. sup̄ior at̄ rō ut ipse i eodem li' dicit̄ itendit̄ rōnib' sup̄nis. s. diuinis ⁊ cōspiciendis ⁊ cōsulendis. cōspiciendis quidē fm̄ q̄ dīna i teipsis cōtēplaf. cōsulēdis at̄ fm̄ q̄ p̄ dīna iudicat̄ de hūanis p̄ diuinis r̄gulas dirigens act' hūanos. sic q̄ sapiā s̄z q̄ ē donū nō solū ē speculatiua s̄z etiā practica

Ad primū q̄ dicendū q̄ q̄to aliq̄ virtus ē altior tanto ad plura se extendit ut habetur i li' de causis. vnde ex b̄ ipso q̄ sapiā que est donū ē excellentior q̄ sapiā q̄ ē virt' intellectualis: utpote magis de p̄opinā deum acti' gens p̄ quādā spūs vnionē aīe ad ipsū habz q̄ nō solū dirigit i cōtēplatione s̄z etiam in actione.

Ad secundū d̄ q̄ dīna in se qd̄ sunt necessaria ⁊ et̄na. sūt t̄n̄ regule cōtingētū q̄ hūanis actib' subsunt.

Ad tertiū dicit̄ q̄ prius ē cōsiderare aliquid in seipso q̄ secundū q̄ ipsū ad alteruz cōparat̄. vn̄ ad sapiam̄ per prius p̄tinet cōtēplatio diuinorū q̄ ē visio p̄ncipiū ⁊ poster' dirigere act' hūmanos s̄z rōnes dīnas. nec t̄n̄ in actibus hūmanis ex directiōe sapiē puenit amaritudo aut labor. s̄z poti' amaritudo pp̄t̄ sapiāz h̄rit'

